

EDEL SAUNTE omtalte sin Samtale med Fru Tarp og mente, at D.K. ødelagde sig selv ved at være Medlem af Nationalraadet, men Tiden var ikke i Øjeblikket til, at Kvindeorganisationerne skulde være i indbyrdes Splid. Maaske kunde vi senere komme tilbage til Sagen.

INGER HEMPEL mente, det var bedre, man fik talt ud om Sagen nu.

EDEL SAUNTE havde efter sin Samtale med Fru Tarp ikke Indtryk af, at det vilde hjælpe, og mente, at D.K.N. maatte være forpligtet til, naar det drejede sig om kvindesaglige Spørgsmaal at forhandle med D.K. f.Eks. naar en Skrivelse skulde sendes og lign. akkurat paa samme Maade, som D.K.N. var forpligtet til at forhandle med D.S.R. hvis det drejede sig om en Sag med Sygeplejersker, men dette Synspunkt kunde Fru Tarp ikke tiltræde.

INGER HEMPEL mente, der maatte forhandles under en bredere Form end blot mellem Fru Tarp og Landsformanden, f.Eks. mellem de to Forretningsudvalg.

ALMA ANDERSEN mente ikke, vi skulde gøre noget, før vi vilde frasige vort Medlemsskab, og var overbevist om, at Arbejdet vilde gaa meget bedre, hvis man arbejdede som to sideløbende Organisationer.

HULDA PEDERSEN vilde nødig tro, at Forhandling ikke var mulig. Vi kunde ikke som Tiderne er i Øjeblikket foretage noget alvorligt, men haabe at en almindelig Forhandling kunde bringe Klarhed.

LANDSFORMANDEN fremhævede, at vi kun havde bedt D.K.N. stille sig paa det Staaupunkt, at D.K.N. forhandlede med os, naar det drejede sig om kvindesaglige Spørgsmaal.

MAGDA ANDERSEN kunde ikke indse, at det skulde se ud som Splid, fordi vi udmeldte os. Der var intet andet at gøre, da det saa ud til at blive vanskeligere og vanskeligere at samarbejde, og i Forvejen havde det jo altid været vanskeligt for D.K.'s forskellige Formænd at forhandle med D.K.N.

INGRID LARSEN mente, man maatte vente og se Tiden an.

V. HUSHOLDNINGSKOMMISSIONENS BETENKNING: Landsformanden meddelte, at det ikke syntes som om, at Loven i Øjeblikket vilde blive fremmet, og at man antagelig ikke derfor for Tiden skulde samle Kræfterne paa dette Punkt, men vente og se det endelige Forslag.

ad.1. KONSTITUTION AF FÆLLESSTYRELSEN:

Genvalg af Landsformanden blev foreslaaet.

LANDSFORMANDEN var i Tvivl om, hun kunde fortsætte Arbejdet under den nuværende Form.

Arbejdet havde været meget omfattende, idet Landsformanden havde repræsenteret D.K. i en Række andre Organisationer og Hverv, og der trængtes i høj Grad til en Vikar.

Desværre var det saaledes, at man vanskeligt kunde anvende et almindeligt Bestyrelsesmedlem, men af Hensyn til de andre Organisationer maatte man sende en Person med en Titel i Foreningen f. Eks. Næstformanden eller Formanden for F.U. og enten